

S PONOSOM IN POGUMOM

MARTIN SUŠNIK

(Govor na Slovenskem dnevu v Hladnikovem domu, 16. novembra, 2014)

Z zvestim srcem, življenju naproti. To geslo bi prav lahko služilo, da označimo zgodovino slovenske skupnosti v Argentini. Rojena sredi senc smrti in nasilja, si je ta skupnost našla pot, da je vztrajala v življenju z uspehom, ki še danes mnoge preseneča na tej in na oni strani atlantskega valova. Celo tisti obrekovalci, ki so, misleč na Slovence razpršene po svetu in še posebno na poargentinske Slovence, prerokovali, da bo sramota umirala počasi, celo oni se verjetno še danes čudijo nad tem, kar je na sončni strani Alp dobilo zasluženost ime »argentinskega čudeža«.

Slovenstvo je, po zaslugi neštetihih zastojnih delavcev, ostalo v Argentini živo več kot šestdeset

let. Smemo brez strahu gledati s ponosom na to dejstvo. Seveda ne s ponosom bahanja in napuha, ki nikamor ne pelje, temveč z realističnim ponosom, ki gleda na stvari take kot so in jih zna tudi pravilno ceniti. Ta pravilna cenitev nam prenosi moči in navdušenje.

Z istim realizmom moramo pa tudi spoznati, da je življenje na tem svetu časovna zadeva, in je kot taka v intimni zvezi s spreminjanjem. Živa bitja se s časom spreminjajo in nič dobrega jim ne bi doprineslo, če bi se temu spreminjanju upirali. Vendar značilnost živih bitij ni v tem, da se s časom zgolj spremenijo, temveč v tem, kako se te spremembe godijo, od kod prihajajo in kam merijo. Med tem, ko se druga bitja spremenijo le v kolikor jih spreminjajo izključno zunanji faktorji, je posebnost živega bitja v tem, da na podlagi zunanjih faktorjev, napravi spremembe iz sebe in samo na sebi, oz. je samo vzrok lastnih sprememb. Živo bitje je tisto, ki da nekaj od sebe. Istočasno je pa to, kar iz njega izvira, usmerjeno prav njemu v korist. Spremembe, ki jih živo bitje sebi povzroča, ne merijo kamorkoli; merijo pač k ohranjanju bitja samega in s tem pospešujejo njegovo izpopolnjevanje ter plodnost in nastajanja tudi novih bitij.

Kako je torej stvar? Sloni življenje na spremembah ali na ohranjanju? Vsebuje dinamiko ali stabilnost? Vztrajnost ali novost? Ravno v tem je skrivnost o kateri nas živa bitja poučujejo. Spremembe in stabilnost si nista med seboj v nasprotju, temveč sta tesno povezani in ena drugo vključuje. Karkoli hoče živeti, se mora napotiti po stezah sprememb, ki vodijo k rasti. Karkoli hoče ostati živo, mora v teh spremembah ohraniti in krepiti enoto in identiteto. Ni možnega izpopolnjevanja, ni možne rasti, če se ta dva pojma ne obdržita skupaj, kajti nihče ni živ, če ne raste in nihče ne raste, če ne ostane v svojem.

To velja za posameznike, velja pa tudi za katerokoli skupnost, ki se ji gre za življenje, zlasti za našo slovensko skupnost v Argentini. Obstajamo v času, tega ne moremo zanikati. Nobenega smisla bi ne imelo, da bi hoteli objeti preteklost na tak način, da bi poskušali preprečiti vsako spremembo; to bi vodilo le v mrtvilo. Prav tako bi pa tudi bilo nesmiselno, da bi tekli za novostmi zaradi novosti same ali pa za spremembami, ki bi bile vsiljene od zunaj in bi nas porinile k izgubi identitete.

Zato je za pravo in dovršeno življenje neizogibno potrebna zvestoba. Brez zvestobe se pojavita dve skušnjavi, ki sta prav tako ena kot druga škodljivi: hlastanje novosti, ki se rodi iz nekega strahopetnega notranjega bega pred samim seboj, ali pa trdoto in nepremičnost, ki je tudi znak strahu, tokrat pred zahtevami naprednih sprememb. Kdor ne živi v zvestobi, beži v prihodnost brez solidne podlage ali se pa skriva v preteklosti, t.s.p. beži pred prihodnostjo. Zvestoba je pa ravno krepka, ki združuje preteklost in prihodnost in s tem tudi okrepi premično sedanjost. Zvestoba omogoča rast in pravi napredek, kajti vodi spremembe po eni isti poti. Nihče ne more napredovati, če ne koraka naprej, a napredek je prav tako nemogoč, če se vsak korak nameri v drugačno smer. Vsako živo bitje (in vsaka živa skupnost) ima poklic po izpopolnjevanju, a to izpopolnjevanje je možno le, če so koraki zvesti eni isti smeri, smeri ki se pojavi iz bistva tistega, ki se, potem zvestobe samemu sebi, resnično napoti k svetli prihodnosti.

Zvestoba ne nasprotuje spremembam, kajti spremembe so bistveni del časovnega življenja (in zvestoba ne nasprotuje življenju). Nasprotno, zvestoba omogoča, da so spremembe polnosmiselne in se usmerijo k pravemu cilju.

Vse kaže, da je naša skupnost v teku vseh teh let uspešno doumela in utelesila te pojme. Zavesten član slovenske skupnosti dobro ve, da drevo ne more rasti brez korenin; če so pa korenine krepke, si zna življenje najti pot, pa tudi če drevo trpi nasilje in ga celo, sredi gozda, poskusijo nekateri posekati in pokončati.

Da je pa zvestoba pristna, mora izhajati iz srca. Ne v smislu slepega čustvovanja, ki prej ali slej pelje v polom, temveč v smislu globine. Le zvestoba, ki se rojeva v intimnem jedru osebe, je lahko prava zvestoba. To je pa možno, če oseba ravno v tej globini spozna razloge, zaradi katerih je zvestoba potrebna. Kadar ti razlogi niso jasni je zvestoba kvečjemu površna in torej kratkotrajna, ali je pa prisiljena in torej vzbudi

(Nadaljevanje na 3. strani)

Kadrovske težave

Slovenija je minuli teden v Alenki Smerkolj dobila novo ministrico brez resorja, pristojno za razvoj, strateške projekte in kohezijo. A medtem je premier Miro Cerar ostal brez dveh mož. Zaradi zdravstvenega stanja Gojka Koprivca se je namreč odločil, da ta ni več kandidat za ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo. S položaja direktorja Sove pa je odstopil Andrej Oček, ki je bil na to funkcijo imenovan 22. oktobra. Kot je zapisal Oček, je odstopil zaradi zunanjih pritiskov. Opozicija mu je očitala, da ne izpolnjuje pogojev za zasedbo delovnega mesta. Podpredsednik SDS Zvonko Černač je ob vladnih kadrovskih težavah in splošnem stanju v državi ocenil, da je predsednik vlade obul prevelike čevlje. »Posamezni sistemi in podsistemi ne delujejo dobro, nekateri od njih sploh ne delujejo.«

V SD in DeSUS so največji vladni stranki pri iskanju novega gospodarskega ministra ponudili pomoč, a Cerar ocenjuje, da ga lahko poišče sam. Vodja poslanske skupine SD Matjaž Han je razočaran. »Upam, da bo vlada čim prej stopila skupaj in začela delati. V nasprotnem primeru je bolje, da se takšna vlada razide.«

Bolj mirno retoriko je ubral prvak DeSUS Karl Erjavec, ki se mu zdijo takšne reakcije pretirane. Sam je nekatere zaplete pričakoval, saj je bila SMC ustanovljena pred nekaj meseci in nima trdnega kadrovskega jedra. »Vemo, ko se luč prižge, se okoli nje nabere različen mrčes. To je problem novih, mladih strank.«

Publicist in profesor na Fakulteti za uporabne družbene študije Matej Makarovič dodaja: »Dobili smo skupino ljudi, ki nima ustrezne kadrovske zaloge, ki svoje kadre nekako nabira ad hoc, priložnostno, in v prihodnje lahko pričakujemo še več tovrstnih pojavov.« Makarovič ni prepričan, da bo vlada v tej sestavi zdržala do konca mandata.

Za zdaj koalicija sicer kolikor toliko še deluje, tako da je v sredo v Državnem zboru izglasovala rebalans letošnjega proračuna, s katerim se primanjkljaj povečuje na 1,2 milijarde evrov. Premier Miro Cerar in finančni minister Dušan Mramor sta zagotovila, da gredo vsi ukrepi v smeri spodbujanja gospodarske rasti. A opozicija je kritična. V NSi so zaskrbljeni nad zmanjšanjem sredstev za investicije na področju lokalne infrastrukture in zmanjšanjem sredstev na področju socialne varnosti. Andreju Širciju, SDS, se med drugim zdi problematično, da vlada ni načrtovala sprememb pri zadolževanju, da torej ne poišče cenejših kreditov. »Ali je to sprejemljivo za prihodnje rodove, da plačujemo več kot milijardo evrov obresti. Ni sprejemljivo, vendar bo s tem vlada Mira Cerarja nadaljevala.«

Zdi se, da bo vlada nadaljevala tudi z varčevalnimi ukrepi, čeprav naj bi popustila šolnikom. Umaknila naj bi nekatere sporne ukrepe, ki so bili predvideni v interventnem zakonu, med drugim vse tiste, ki bi pomenili odpuščanja. A šolniki protestov, napovedanih za 3. decembra, vseeno ne izključujejo.

Škofovsko posvečenje

Msgr. Stanislav Zore je v nedeljo, 23. novembra, na praznik Kristusa Kralja, med slovesno sveto mašo v ljubljanski stolnici prejel škofovsko posvečenje in bil umeščen za 36. rezidencialnega škofa ljubljanske nadškofije. Škofje posvečevalci so bili nuncij mons. Juliusz Janusz, novomeški škof msgr. Andrej Glavan in celjski škof Stanislav Lipovšek. Slovesnosti se je udeležil tudi kardinal Franc Rode.

Apostolski nuncij v Sloveniji nadškof Juliusz Janusz je v pridigi spregovoril tudi o vlogi škofa, ki je »po božji ureditvi naslednik apostolov po Svetem Duhu, ki mu je dan, postavljen za pastirja Cerkve kot učitelj nauka, duhovnik svetega bogočastja in služabnik v vodstvu«. Ob sklepu pa je poudaril, da prvič v petsto letih ljubljanski nadškof postaja brat frančiškan, čeprav je zgodovina nadškofije prepojena z navzočnostjo frančiškanov in njihovo pastoralno aktivnostjo.

Nadškof Stanislav Zore se je ob sklepu svete maše najprej zahvalil Bogu in ga prosil, naj mu stoji ob strani. Zahvalil se je papežu Frančišku za imenovanje ter apostolskemu nunciju in škofoma soposvečevalcema iz katerih rok je postal deležen polnosti duhovništva. Še mnogo drugih zahval je izrekel. Prosil jih je tudi za molitve. Svoj nagovor zahvale pa je sklenil takole: »Vsem Vam, pomembnim in preprostim, učenim in neukim, zdravim in bolnim, starim in mladim, svetim in grešnim, vsem kličem, veselite se v Gospodu, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel. Mir in dobro, bratje in sestre.«

Slovesnosti so se udeležili tudi predsednik države Borut Pahor, predsednik vlade Miro Cerar, predsednik državnega zbora Milan Brglez, predsednik ustavnega sodišča Miroslav Mozetič, predsednica NSi Ljudmila Novak, predsednik SLS Franc Bogovič, podpredsednica SDS Alenka Jeraj, soproga predsednika SDS Urška Bačovnik Janša, rektor Univerze v Ljubljani Ivan Svetlik, evropski poslanci Lojze Peterle, Milan Zver, Igor Šoltes ter držav-

nozborska poslanca Franc Križanič in Matjaž Nemec. Med prisotnimi so bili tudi ameriški in avstrijski veleposlanik Joseph A. Mussomeli in Clemens Koja, ljubljanski in kamniški župan Zoran Jankovič in Marjan Šarec, škof Evangelizacijske cerkve Geza Filo ter predstavnik Islamske skupnosti v Sloveniji Nevzet Porić.

Škof si ob posvečenju izbere škofovsko geslo in škofovski grb. Stanislav Zore si je za geslo izbral svetopisemske besede *Veselite se v Gospodu*.

Grb ljubljanskega nadškofa metropolita msgr. Stanislava Zoreta je upodobljen na poznogotskem ščitju španske oblike in je deljen, precedenčno prvo polje pa sekan. Na prvem, modrem polju, je osemžarna zlata (rumena) zvezda, na drugem - rdečem je zelena odrezana vejica s tremi zelenimi lipovimi listi in na precedenčno tretjem - srebrnem (belem) polju t. i. frančiškov grb - ob vznožju črnega latinskega križa na belem oblaku prekržani stigmatizirani roki Kristusa in sv. Frančiška.

Simboliko treh znamenj lahko razložimo tudi tako: zvezda na modrem polju predstavlja Marijo, zvezdo nove evangelizacije, vejica z lipovimi listi predstavlja slovenski simbol in spominja na njegovo domačijo v Znojilah, kjer se po domače reče »pri Zalipnikovih«, frančiškanski simbol v spodnji polovici pa predstavlja redovniško vejo, iz katere novi nadškof prihaja. Vse tri barve - bela, modra, rdeča - pa nanašajo tudi na slovenske narodne barve.

59. SLOVENSKI DAN in 62. OBLETNICA HLADNIKOVEGA DOMA

»Z zvestim srcem življenju naproti«

Že nekaj dni pred »našo« nedeljo smo se umirili. Vremenske napovedi so prerokovale lepo vreme in vsi, organizatorji in obiskovalci smo si oddahnili. Dan je bil res izredno lep: sinje južno nebo in

tudi na obletnico krajevne skupnosti in sploh slovenske skupnosti v Argentini. Nismo zakopali talentov, temveč jih bogato pomnožili. Da bi na tej poti vztrajali tudi v prihodnje.

Sveta maša v cerkvi Marije Kraljice

pomladno sonce v vsej svoji veličini.

Za nedeljo 16. novembra smo namreč pripravili osrednji praznik naše skupnosti v tej deželi: Slovenski dan. Letos je sovpadal z obletnico Hladnikovega doma. Že 62 let deluje skupnost Društva Slovenska vas, aktivna in prijazna, ki je tudi to nedeljo z odprtimi rokami sprejela praznik in rojake v svoje območje.

Predsednik Hladnikovega doma, Vinko Glinšek

S v e t a
maša in
dopoldanski
program

Rojaki so se začeli zbirati zgodaj. Nekateri kar v cerkvi Marije Kraljice, formalni zastopniki pa v prostorih

Doma, od koder so v sprevedu odšli k službi božji. Z zastavonoši naših domov na čelu so vstopili v svetišče.

Sveto mašo je daroval krajevni župnik g. Jože Bokalič CM. Zelo lepo število rojakov je sledilo obredu. Petje je vodil in občasno izvedel posebne vložke mešani zbor lanuških in karapačajskih pevcev, ki jih vodi g. Andrej Jan. Blagodoneči zvoki so posebej povzdignili molitev in sveto daritev.

V cerkvenem nagovoru je mašnik, v luči evangelija o talentih, navezal misel

Po maši smo se zbrali v Domu, kjer so nam Lanuščani najprej postregli z zajtrkom. Ob vstopu je vsak obiskovalec prejel spominsko nalepko, pa tudi program obletnice in dneva, umetniško delo Monike Urbanija.

Sledil je obred dviganja zastav. Zapeli smo najprej argentinsko, nato slovensko himno, medtem ko sta predsednik krovne organizacije Zedinjene Slovenije Franci Žnidar, in predsednik Hladnikovega doma Vinko Glinšek, dvignila obe narodni zastavi. Navzoči so bili veleposlanik RS g. Tomaž Mencin, predsedniki in zastopniki bratskih Domov in organizacij, ter domači in obiskovalci. Pogled je bil ganljiv in ta trenutek vedno globoko sega v srce. Takoj nato je predsednik Doma izrekel gostom pristrčno dobrodoščilo in želel vsem obiskovalcem lep dan.

Po dvigu zastav so se vsi navzoči pomaknili v dvorano. Kot del praznovanja domače obletnice je bila na programu igra »Snubač« v izvedbi gledališke skupine Slovenske vasi. Kritiko objavljamo posebej.

Dodobra smo se nasmejali in bili nared za kosilo, ki so ga pripravile domače kuharice, postregli pa pridni mladi. Dovolj časa je bilo tudi za pogovor in izmenjavo vtisov in mnenj.

Medtem je Hladnikov dom žare! Po eni strani ob toplini sonca, po drugi pa od sreče in veselja ob slavu obletnice in slovenskega dne. Gostje so še kramljali, domovi in ustanove pa so že na stojnicah ponujali raznovrstne dobrote, pa tudi knjige in zgoščenke v slovenskem jeziku. Postopoma so prihajali novi obiskovalci, ki so prihiteli na popoldanski program.

POPOLDANSKO SLAVJE

Celoten potek prireditve se je razvijal na prostem, za kar je bil ob steni igrišča Hladnikovega doma postavljen oder. A ob štirih je bilo sonce premočno, čeprav je rahel vetrič blažil občutje vročine. Zato se je z nekoliko zamude začel razvijati napovedani program. Povezovala sta ga Luciana Servin Čeč in Marko Kocjančič. Najprej sta pozdravila častne goste na tej prireditvi: veleposlanik RS v Argentini g. Tomaž Mencin; predsednik Zedinjene Slovenije Franci Žnidar in gospa; poddelegat dušnih pastirjev g. Franci Cukjati; nato pa vsi predsedniki bratskih domov in organizacij.

Sledila sta pozdrav domačega predsednika Vinka Glinška in nagovor predsednika Zedinjene Slovenije Francija Žnidarja. Nato je povzel besedo veleposlanik Tomaž Mencin, ki je pohvalno ocenil delo skupnosti, iz katere izžareva ljubezen do narodnih izročil.

Sledil je slavnostni govor, ki ga je podal prof. Martin Sušnik. V celoti ga objavljamo na uvodnem mestu in tretji strani.

Kulturni program je slonel na besedi,

Dinamični Kilómetro 43

Sanmartinske »Muččas«

pesmi in plesu. Pri zamisli povezave sta sodelovali Luciana Servin Čeč in Mirjam Goljevšček. Izhodiščna misel je bilo vprašanje: »Ali po 65. letih življenja v Argentini še zagotavljamo, da smo Slovenci? Mi, ki smo se rodili izven slovenskih meja? Mi, ki smo si ustvarili domove na 'tujih' tleh? Ali še vedno pripadamo slovenskemu narodu?« Besedilo je napisala Mirjam in tudi, med točko in točko, občuteno in dovršeno recitala odlomke Gregorčičeve pesmi »Naš čolnč

Nastop folklorne skupine Maribor

Pevska skupina Aluminé

otmimo«.

Nastopi pa so se vršili po predvidenem programu. Najprej je nastopila folklorna skupina Maribor iz Carapachaja. Pod vodstvom Ani Senovršnik so predstavili venček gorenjskih plesov in nato dodali še nekaj komadov, med njimi znano »Na Golici«.

Sledilo je petje skupine Aluminé s Pristave. Skupino sestavljajo Grohar Marjanka, Grohar Nevenka, Novak Karina, Urbančič Erika, Selan Viki in Kenda Karolina. Predstavile so: Skupaj za Slovenijo (Atomik Harmonik) in Dom za vse ljudi (Michael Jackson). Poleg lepega podajanja je treba priznati še zavezanost in hladnokrvnost, saj je že pri prvi pesmi odpovedal zvok in so dokončale »a capella«.

Nepredvideno je namreč zmanjkalo elektrike, kar v dandanašnji Argentini ni nikakršno čudo. Vse priznanje torej Hladnikovega domu, ki je imel pripravljen generator. Vključili so ga in po polurnem »odmoru« se je program nadaljeval. Da se je vrnilo tudi navdušenje publike je bila velika zasluga pop orkestra »Kilómetro 43« (Martin Marolt, Tomaž Marolt, Damjan Marinčič,

Danilo Žgajnar, Peter Kopač in Marjan Vombergar), ki je dinamično in popolnoma sproščeno podal: Nisi z menoj, Bom šel na planince, Šum v srcu, Rdeča roža, in za konec Ko se zaljubiš.

Kulturni del je zaključila skupina »Muččas«, pod vodstvom prof. Lučke Marinčič Kastelic. Skupino sestavljajo Belec Marta, Dimnik Lucijana, Dimnik Sonja, Hernández Smersu Sofia, Kastelic M. Julia, Kastelic M. Sofia, Podržaj Catearina, Podržaj Saši, Podržaj Mikaela,

Predsednik Zedinjene Slovenije, Franci Žnidar

Veleposlanik RS
Tomaž MencinRecitala je
Mirjam Goljevšček

Čehov Snubač v Slovenski vasi

Anton Pavlovič Čehov (1860-1904) je, prav gotovo, eden največjih dramaturgov zadnjih stoletji, čeprav je kot pisatelj tudi znan po svojih kratkih pripovedih. Nekatera njegova slavna dela so bila že uprizorjena na odrih slovenske skupnosti v Argentini (Slovensko gledališče Buenos Aires je v režiji pokojnega Maksa Borštnika pripravilo *Češnjev vrt* in *Tri sestre*, v režiji pokojnega Blaža Mikliča pa *Striček Vanja*, s katerim so tudi gostovali v Sloveniji). Za Čehova velja kar za vsakega klasika: zna prodreti v bistvo človeške narave in ima poseben talent da označi nekatere psihološke in eksistencialne zadeve človekovega življenja. Zato znajo klasiki biti šola, bodisi za gledalce (ki se v dramskih osebah vidijo v zrcalo), bodisi za igralce in režiserje, ki se ravno s klasiki na najboljši način lahko učijo o zunanjih kretnjah in notranjih konfliktih nas ljudi.

Ob priložnosti 62. obletnice Društva Slovenska vas in Slovenskega dne, smo ljubitelji gledališča imeli priložnost zopet prisostvovati nastopu Čehovega besedila, saj so nam člani gledališke skupine, v režiji Danija Grbca, podarili kvalitetno verzijo *Snubača*. Gre za šalo v enem dejanju, mladostnega opusa ruskega pisatelja (1889), prav tako kot igra *Medved*, ki jo je režiser uspešno pripravil lansko leto in ki so jo kar osemkrat ponovili v domovih naše skupnosti.

V dvorani Hladnikovega doma je občinstvo videlo, da je tam, v intimni ambientaciji (osvetljava, glasba Čajkovskega in enostavno a primerno scensko pohištvo) že plesal in dirigiral posestnik Stepan Stepanovič Čubukov. Ne sicer na odru, temveč pred njim, saj se je predstava celotno vršila na višini tal. Zanimiva zamisel režiserja (ki jo je uporabil že pri *Medvedu*) omogoča, da pride gledalec v tesnejši stik z dogodki. Res pa je tudi, da je taka zamisel primernejša za manj številno udeležbo, kajti če predstavi prisostvuje sto petdeset gledalcev, ostane večina od njih prav toliko oddaljena od igralcev, kot če bi ti nastopali na odru. Poleg tega se pojavi riziko, da postanejo nekateri dogodki nevidni za tiste, ki niso dovolj blizu. Na vsak način ima Grbec na jasnem, kako ustvariti zaželeno ozračje in doseže, da gledalec, takoj vstopi vanjo, kar je za take predstave izredno pomembno (ni le detajl, na primer, izbira glasbe, ki jo publika sliši takoj ko vstopi v dvorano, ali pa pod kakšno osvetlavo se oči in duša pripravijo na opazovanje drame).

Nimam namena, da bi tukaj pisal izvelek vsebine, a tistim, ki je še niso videli, močno priporočam, da se udeležite kake bodoče ponovitve (gotovo jih predstava zasluži!).

Dovolite, da se na kratko ustavim pri nastopih

igralcev. Omenjenega Stepana Stepanoviča je utelesil Boris Rot, o katerem si drznem trditi, da je v Slovenski vasi igralec, ki je v zadnjih letih najbolj napredoval. Svojemu naravnemu talentu je dodal posebno resnost pri delu in tako dosegel tudi zrelost, s katero je postal zaupljiv član lanuške gledališke družine. Telesne kretnje in še posebno tonalna uporaba glasu so znak njegovega dramskega napredovanja, s katerim si je zaslužil priti do pomembnejših vlog. Vse kaže, da vloge jasno razume in da se na odru ne obotavlja. Uspešno nam je torej predstavil dokaj živahnega šestdesetletnega (čeprav po besedilu malo starejšega) ruskega posestnika, ki ima dvoumen odnos s sosedom.

Tega sosed, Ivana Vasiljeviča Lomova, ki k Stepanoviču pride snubit, je pa uprizoril Marko Kocjančič, gotovo najbolj reden igralec lanuške skupnosti (težko bi bilo spomniti se na kakšno dramsko predstavo v Slovenski vasi v zadnjih petnajstih letih, pri kateri Kocjančič ne bi sodeloval). Vsi vemo za njegovo resno razpoloženje za gledališče, istočasno pa za veselje, s katerim sodeluje pri teh dejavnostih. Režiser takoj spozna, da gre za zaupljivega igralca, saj bo Kocjančič gotovo prvi, ki mu besedilo teče brez vsake težave. Seveda pa to še ni vse, saj gledališče ne sloni na tem, da igralec le pove, kar je avtor napisal; tam se umetniško delo šele začne ... Zato je bila za Kocjančiča ta konfliktna in istočasno komična vloga verjetno poseben izziv za osebno izdelavo. Moral je utelesiti petintridesetletnega nervoznega in hipokondričnega snubača, ki naleti na nepričakovane obrate. Dosegel je uspešno verzijo osebe, ki je istočasno naivna in trmasta, ki zbudi smeh in tudi sočutje. Posebni izraznosti obraza je vdal psihološko delo pri izdelavi vloge, pri čemer ima gotovo tudi

režiser dosti zasluge. Osebo sem imel občutek, da je končno Kocjančič z Ivanom Vasiljevičem diplomiral kot komedijant.

Vloga Natalije Stepanovne je slonela na odgovornosti Kristine Mehle, ki je ponovno dokazala ves svoj talent. Gre za igralko z očitnim splošnim smislom za umetnost. Zna kombinirati dramsko disciplino z igralno (ludično) sproščenostjo. Poleg tega ima zanimivo sposobnost za uporabo *tempa* in za igranje z reakcijami publike, kar je znak gotovosti v živem trenutku predstave, kajti redne vaje ne morejo igralca posebej pripraviti za to. Vloga je bila dobesedno »težka« in je zahtevala od igralke celo vrsto telesnih sprememb, ki jih je Mehletova izvršila na tak način, da si gledalec lahko misli, da gre za enostavno zadevo. In ravno to, da zgleda enostavno, kar je v resnici zahtevno, je dosežek virtuosnih umetnikov.

Te tri umetnike pa je, kot sem omenil, vodil režiser Dani Grbec. Njegov igralski talent je dosti poznan. Omenim ga, kajti ob predstavi *Snubača* postane jasno, da je režiser izreden igralec, ki se zna najprej sam živeti v vloge in nato z živim zgledom kaže pot svojim sodelavcem - in to s posebno predanostjo in podrobnostjo. Poleg tega je pa znal doseči primeren ritem za šalo take vrste, premiki po »odru« so bili naravni in znal je dodati tudi komične elemente, ki jih dejansko ni v izvirnem besedilu (kot na primer način na katerem si je zamislil vloge Natalije Stepanovne). Verjetno gre za zahtevnega režiserja, ki pa ravno s tem iskanjem odličnosti doseže, da umetniki pod njegovim vodstvom pridejo do viška svojih zmognosti ter tako, vsi skupaj, dosežejo kvaliteten rezultat.

Za kostume je poskrbela Helena Cerar, ki je v zadnjih letih že dokazala svoje sposobnosti. Hvaležnost režiserjev je sad njene resnosti pri delu, njene sposobnosti za razumevanje režiserskih zahtev, njenega razploženja za vsakršno pomoč in njene »profesionalnosti«. Tokrat je imela še posebno nalogo s spreminjanjem Kristinine figure, ki jo je hvalevredno dosegla.

Osvetljava, zmerina in primerna, je bila v rokah Andreja Nabergoja, za frizure je poskrbela Martina Miklič, za lektoriranje je na prvih vajah priskočil na pomoč Franci Sušnik, za fotografiranje je pa poskrbel Marko Čeč.

Še enkrat je Slovenska vas lahko ponosna na svoje gledališko ustvarjanje. Vsem, ki so pri tem uspehu sodelovali, izrekam čestitke in zahvalo z gotovostjo, da se temu tudi duševno pridružijo vsi, ki so bili tisto nedeljo prisotni v dvorani Hladnikovega doma.

M

Santana Smersu M. Eugenia, Santana Smersu Camila, Šenk Mirian. Na kitari je spremljal Toni Podržaj. Zapele so: Šumi gozd zeleni (D. M. Šijanec / prir. Anka Savelli); V Pliberci, v jamarci (Prir. Luka Kramolc) in Slovenija, od kod lepote tvoje (S. V. Avsenik).

Vsi nastopajoči so želi navdušeno odobravanje, ki se je ponovilo ob končnem skupnem nastopu na odru.

Sledile so zahvale nastopajočim in sodelavcem, pa tudi onim, ki so dopoldan sodelovali pri pripravi maše, pa še kuharski ekipi in mladim strežnikom.

Ko so gostje že posedali okoli miz in uživali raznovrstne dobrote domove kuhinje (in kleti), se je v vrtenju in ob prijetni glasbi (Baires Polka) zaključil letošnji Slovenski dan in obletnica Hladnikovega doma. Dokaz, da še živimo in gradimo obzorje prihodnosti.

Skupna slika nastopajočih

Za »prosto zabavo« je poskrbel Baires Polka

S PONOSOM IN POGUMOM

(Nadaljevanje s 1. strani)

uporništvo ali pa uniči svobodno spontanost. Tudi takih primerov kratkotrajnosti, uporništva ali pa nesponzanosti poznamo dosti med nami. Vendar, če je zvestoba površna ali pa ne svobodna, prav gotovo ni resnična zvestoba.

Globoko spoznanje omogoča globoko ljubezen; ko človek spozna vrednote ki, mu sežejo v jedro njegovega jaz-a, se njegova afektivnost naravno nagne k objemu teh vrednot, ne da bi kako prisiljevanje bilo potrebno. Ta objem, ki se spremeni v kompromis in zvestobo, se pojavi svobodno in celo svobodo okrepi, ker, če gre za prave vrednote, te pripomorejo k sovpadanju človeka s samim seboj. Zato mora imeti človek razloge za zvestobo na jasnem, in prav tako mora to jasnost pospeševati družba ali skupnost, ki deluje pod načelom zvestobe.

Razumljivo pa je, v zvezi z našo skupnostjo, da niso ti razlogi popolnoma isti za člane raznih generacij. Prvi rod, rod domorodnih Slovencev, ki so morali zapustiti svojo domovino in se naseliti na južnem stožcu latinske Amerike, je brez dvoma imel svoje nad vse prepričljive razloge. Drugi rod, rod sinov tistih zdomcev, je imel svoje in tako tudi tretja in četrta generacija potrebuje svoje. Mlajši rodovi morajo na novo in z lastnimi očmi spoznati vrednote in razloge, ki bi jih vabili k objemu teh vrednot. Postaviti si morajo ponovna vprašanja o smislu vsega tega. Pa če tudi priplujejo do podobnih ali celo istih odgovorov, morajo do njih priti po lastni poti. Zopet na novo morajo v srcu spoznati zakaj so nekatere vrednote dejansko privlačne in potrebne. Tisti, ki so pa privlačnost in potrebo teh vrednot že spoznali, jim pa lahko poenostavimo pot s tem, da mlajšim nudijo iskren zgled, ki razsvetli iskanje. Kajti vrednote dosti manj privlačijo srca, če so abstraktne, pritegnejo jih pa močno če, so utelešene, ker potom zgleda vabijo druge na posebno učinkovit način.

Skratka, ni pravega življenja brez zvestobe in ni prave zvestobe brez osvetljene srca. To velja najprej za posamezno življenje, velja pa tudi za družbeno, kajti močno živa skupnost je možna le, če izhaja iz močnih življenj posameznikov, ki skupnost sestavljajo. Bog daj, da ne bi pozabili na to resnico, kajti drugače bi padli v isto napako proti kateri so se naši junaki borili pred več kot pol stoletja.

Z zvestim srcem, življenju naproti. Hvaležni bodimo vsem tistim, ki so nam z živim zgledom tekom tako plodovite preteklosti razjasnili pot, po kateri smo prišli do te – do neke mere hvalevredne - sedanjosti. Bodimo pa tudi pogumni, da sprejmemo izziv, ki nam to geslo postavi pred oči, s katerimi smemo z zaupanjem in prenovljenimi vprašanji meriti v prihodnost.

t. m.

Fotografije Marko Čeč

VTISI IZ SLOVENIJE

Na god sv. Cecilije

(Od našega dopisnika)

Ž u p n i j s k o življenje je razbohoteno, pa naj ima župnija večstoletno zgodovino, ali pa le petdesetletno, kot je to župnija Grosuplje. Na letošnje slavje so se pripravljali tri leta.

V to praznovanje je bil vključen seveda župnijski pevski zbor, ki tudi prepeva že pol stoletja.

22. november je datum, ki ga župnijski zbori na svoj način obeležijo in se ga spomnijo. To je god sv. Cecilije, zavetnice cerkvene glasbe, nje ustvarjalcev in izvajalcev. Grosupeljski zbor je zato na sam praznik povabil osem cerkvenih zborov sosednjih župnij v grosupeljski dekaniji, da se jim pridružijo pri tem slavu in praznovanju njegove petdesetletnice.

Kljub temu, da je župnija sorazmerno mlada, so pred leti sezidali novo cerkev sv. Mihaela, ki so jo polagoma uredili in je danes vsa sijoča. K temu videzu pripomore tudi mogočen (kateri pa ni!) mozaik p. Marka Ivana Rupnika, ki pokriva vso steno prezbiterja, nasproti njega pa zelo velik pevski kor z orglami. Nanj so se povzpeli številni pevci (tudi dva *Argentinca*), ki so prepevali pod taktirko priznanega mojstra dirigenta Marka Gašperšiča.

Program je bil cecilijanski: najprej pesem sv. Ceciliji Vinka Vodopivca, maša je bila spet sv. Cecilije Antona Foersterja, poleg vseh običajnih mašnih odpevov in pesmi pred praznikom Kristusa Kralja. Za konec smo se s kora spravili v prezbiterij za skupno pesem Marija skoz'življenje, zahvale zborom in pevovodjem, zadnja točka pa je bila (že v veroučnih prostorih) druženje ob kavi in pecivu.

Zgornji podatki, poročilo dogodka, nimajo sami po sebi take teže, da bi jih bilo vredno omenjati. So pa zapisani, ker so v zvezi s tem zaglavjem *Vtisov* ... Pri maši se je duhovnik spomnil tako živih kot pokojnih dirigentov in pevcev cerkvene glasbe, pa so se pred menoj pojavili obrazi in imena mnogih, ki so vodili cerkveno petje po domovih tam čez lužo. Savelli, Drenšek, Čamernik, Špacapan, Mele, Klemenčič, Pirc, mendoška Bajuka in še toliko drugih, ki si jih že ne morem priklicati v spomin pri tem pisanju. Da ne pomislim na pevce in pevke - teh pa je toliko, da bi naredil veliko škodo spominu, če bi le nekatere zapisal. Pa so vsi pustili svoj pečat v vsaki cerkvi, kapeli ali bogoslužnem prostoru, kjer so izbirali mašne pesmi ali navdušeno peli.

Saj ni, da bi se spomnil le pokojnih, tudi sedanji so bili vpeti v mašne prošnje za še dolgo pevsko sodelovanje pri cerkvenih obredih, romanjih, pobožnostih.

Ob preteklem godu sv. Cecilije - vsa najboljše vsem, ki skrbite za cerkveno petje!

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

»Nekaj je gotovo: nič ni gotovega!«, je te dni menil eden izmed političnih opazovalcev argentinske stvarnosti. Vzrok take trditve je dejstvo, da vlada ne zastavi nobenega stvarnega koraka, nobene resne rešitve številnih problemov, ki tarejo prebivalstvo. Na ta način le še podaljšuje krizo in jo pogloblja.

Kaj z dolгови? Eden izmed teh problemov je vprašanje zunanjega dolga, ki je zapadel na newyorškem sodišču. Ne gre le za tistih 1.600 milijonov dolarjev razsodbe, temveč za celoten preurejeni dolg, ki ga država ne odplačuje, ker je sodnik to prepo-vedal newyorški banki, od upnikov pa ni nihče sprejel ponudbe, da bi plačilo prejeli s strani Narodne banke v Buenos Airesu. Dolgo časa so strokovnjaki vztrajali v mnenju, da bo vlada to zadevo uredila po januarju, ko zapade klavzula, ki bi izenačila stanje »jastrebov« z ostalimi upniki. A zadnji koraki gospodarskega ministrstva, ko umetno (skoraj policijsko) zbija vzporedni dolar, medtem ko srka sredstva z dolarskimi boni, večajo prepričanje, da bo vlada na tem vztrajala do volitev in celoten problem prepustila prihodnji vladi.

Zakaj? Ker, če se poganja začetno januarja, ne bo svežih dolarskih fondov pred junijem. Takrat pa smo skoraj na pragu volitev. Se splača plačati visoko politično ceno uklonitve »jastrebom« za tri mesece, ki se ne bodo posebej poznali v žepu volivcev? To pa pomeni, po drugi strani, da se bo sedanja recesija podaljšala (in povečala) v leto 2015. To ne bo tudi prizadelo vladnega volilnega izida? Morda gospa misli, da ne toliko, in da se splača poizkusiti na ta način. Verjetno se zanaša na dobrih 30% »zvestih«, ki prejemale socialne plane, uživajo mastne državne plače in živijo od vladnih pogodb in nakupov. Niso ob zadnjih predsedniških volitvah celo kmetje oddali glas za gospo, kljub prejšnjim spopadom med vlado in poljem?

Sodna fronta. Vlado bolj skrbi sodna ofenziva na področju možnih primerov korupcije. Slabe novice prihajajo predvsem iz inozemstva. V ZDA se nadaljujejo sodni postopki raziskave pranja argentinskega denarja, v kateri je vpleten sam vladni vrh. V Švici so odkrili nov bančni račun neke argentinske fundacije. Vodi jo Lázaro Báez, ki ga označujejo kot glavnega družabnika Kirchnerjev. Doma pa sodnik raziskuje hotelirsko podjetje Hotesur, ki je last

predsedniške družine. Od leta 2010 naprej ni predstavil letnih poročil, ne bilanc, in legalni sedež je lažen. Prekrške je odkrilo časnikiarstvo (Lanata), tožbo je vložila opozicijska poslanka (Stolbizer) sodnik (Bonadio) pa je znan po svojem neodvisnem mnenju. Ker vlada ne more znikati prekrškov, jih omalovažuje. Podjetje bo prejelo »hudo kazen« (3.000 pesov). A sodnika ne zanima kazen, temveč ugotoviti, če se je, in v kolikšni meri, preko tega podjetja pral denar korupcije. Seveda se je z vladne strani začela huda ofenziva na sodnika in na vse, ki bi ogrozili vladni mir na tem področju.

A vlada je mirna. Kot smo prej omenili, zaupa v »ujete« volivce. Opozicija pa v tem stanju ne najde prave smeri. Lahko jo razdelimo v tri velike skupine: levico (UNEN), ki je zmes različnih levih skupin, a je nemogoče govoriti o enotnosti; desna sredina (Macri), ki je najbolj svaren, a brez zadostne vsdržavne strukture; ter uporni peronizem (Massa), ki zaenkrat načeljuje v raznih anketah. Vlada računa, da bo opozicija razpršena in ji uspe zmagati v prvem krogu. Vsaj tako računa Scioli. Dobro ve, da v morebitnem drugem krogu (ballotage) nima možnosti za uspeh. Nena-klonjenost vladi krepko presega polovico volilnega telesa. A argentinski volilni zakon je popolnoma svojevrsten. V prvem krogu zmaga že tisti, ki bi prejel 45% glasov (ne 50, kot je veljavno po vsem svetu). Možnost zmage je tudi, če nekdo doseže 40% in prekosi za več kot 10% drugouvrščenega. In na to računa Scioli, ki je skoraj gotov, da bo vladni kandidat. S tistimi 30% ki jih vlada beleži kot gotove, in dodatnih 10%, ki jih upa priboriti, bi dosegel čarobno številko 40. Opozicija pa je tako razbita, da stvarno upa, da nihče od tekmecev ne bo dosegel 30%. Je ta račun stvaren, ali pada v kategorijo »brez krčmarja«? Nekaj resnice je v tem. Zato je te dni izstopila iz UNEN Elisa Carrió in zaloputnila vrata, ker je nočejo poslušati. Zadnje čase se je zavzemala za skupen nastop vse opozicije. Ta naj bi po notranjih volitvah (PASO) predstavila enega samega predsedniškega kandidata (vsaka stranka bi ohranila svojo listo poslancev, senatorjev, guvernerjev, županov ...) in tako zagotovila zmago v prvem krogu. Popolna utopija v argentinski opoziciji.

Nova Slovenija izbira

Aleš Hojs

Novo Slovenijo to soboto, 29. novembra, čaka volilni kongres. Potem, ko se je dolgo ugibalo, ali bo dosedanja predsednica Ljudmila Novak dobila protikandidata ali ne, je padla kocka. Podpredsednik Aleš Hojs se je vendarle odločil za kandidaturu.

Kot je v kratki izjavi pojasnil Aleš Hojs, se je za kandidaturu odločil zato, ker je ocenil, da je dobro, da imajo člani stranke oziroma delegati na kongresu možnost izbire. Prihodnost stranke pa vidi »enotno, v tej smeri, ki jo bodo določila programska izhodišča in naš obstoječi kongres«. Ob tem se zaveda, da so možnosti za njegovo izvolitev majhne.

Na njegov korak se je odzvala predsednica NSi Ljudmila Novak. Po njenem ni nič narobe, »če so stališča znotraj stranke o nekaterih temah različna, a dejstvo je, da mora biti vodstvo skupaj s temeljnimi usmeritvami stranke enotno,« je zapisala. Dodala je še, da je vodja poslanske skupine NSi Matej Tonin pomemben del vodstva NSi. V istem sporočilu se je odzval tudi Tonin, ki je zapisal, da v predsedniški tekmi podpira Novakovo. Ta namreč po njegovi oceni stranko modernizira po zgledu nemških in nizozemskih krščanskih demokratov.

Za STA pa je Hojs povedal, da se je za kandidaturu odločil zato, »da se znotraj stranke pokaže, kdo so tisti, ki prihodnost stranke vidijo drugače« kot jo vidi Tonin. Na vprašanje, katere stvari ga motijo pri sedanjem vodstvu, pa je odgovoril, da ne gre za to, ali ga kaj moti ali ne, ampak za to, da »znotraj demokracije vedno ponujamo koncepte«. »Gre za to, da imam pač drugačna stališča, o katerih se bodo ljudje lahko odločili,« je dodal.

Če bi na kongresu prišlo do menjave na vodilnem položaju, bi to po besedah Novakove gotovo pustilo svojevrsten pečat za nadaljnje korake stranke. Kot je poudarila na popoldanski novinarski konferenci, pa to ne sme biti ovira za rast NSi, saj stranka ni odvisna samo od enega človeka. V primeru, da bi še naprej ostala predsednica stranke, pa si Novakova želi, da bi bil Hojs še naprej pomemben del stranke.

Janša se vrača

Ustavno sodišče je v petek, 21. novembra, v obravnavo sprejelo pritožbo Janeza Janše na ugotovitev državnega zbora, da mu je prenehal poslanski mandat. Do končne odločitve pa je zadržalo sklep o prenehanju mandata. Tako se Janša za zdaj vrača v poslanske klopi. Začasno zadržanje začne učinkovati z dnem vročitve sklepa državnemu zboru in Državni volilni komisiji.

S sprejetim sklepom je tako ustavno sodišče odločilo, da bo Janševo pritožbo sprejelo v obravnavo, v nadaljevanju pa bo vsebinsko presojo ustavnost zakona o poslancih, ki je bil podlaga za prenehanje mandata.

Točko sklepa, da ustavno sodišče zadevo sprejeme v obravnavo, je podprlo sedem ustavnih sodnikov, proti pa sta bili ustavni sodnici Dunja Jadek Pensia in Jadranka Sovdat. Za točki sklepa, da ustavno sodišče do končne vsebinske odločitve zadrži izvajanje

sklepa državnega zbora o prenehanju mandata in da takšna odločitev začne učinkovati z dnem vročitve sklepa državnemu zboru in Državni volilni komisiji, je glasovalo pet ustavnih sodnikov, proti pa so bili štirje. Točko sklepa, da ustavno sodišče začne postopek za oceno ustavnosti zakona o poslancih, pa je podprlo sedem ustavnih sodnikov, eden je bil proti.

Ustavni sodniki so se Janševe pritožbe lotili absolutno prednostno na seji minuli teden, a tedaj še niso sprejeli nobene odločitve. Pretekli četrtek je bila vnovič na dnevnem redu seje, odločitev pa so sporočili v petek na spletni strani ustavnega sodišča.

Državni zbor je namreč 15. oktobra zavrnil predlog, da bi Janša kljub pravno-močni obsodbi v zadevi Patria ostal poslanec, nato pa ugotovil, da mu je po zakonu o poslancih prenehal poslanski mandat. Janša je nato na ustavno sodišče vložil pritožbo.

RAZMIŠLJANJA
OB ZMEDI

Ne skrbimo, če smo se spotaknili, padli, da se le poberemo in stopamo naprej. Ne skrbimo, če smo se ustrašili ovir, da smo le kljub strahu vztrajali na poti. Ne skrbimo, če smo napravili ovinek brez potrebe, da smo le krenili znova v pravo smer.

MK

NOVICE IZ SLOVENIJE

NA VOGLU SO ŽE SMUČALI

Potem ko je v začetku prejšnjega tedna sneg pobelil višje ležeče dele Slovenije, se je na Voglu začela nova smučarska sezona. V Žičnicah Vogel so se namreč odločili, da smučarjem že ponudijo promocijsko jesensko smuko. Po koncu tedna pa so žičniške naprave znova obstale in na pravi začetek smučarske sezone počakale do nove obilne snežne pošiljke.

KITAJCI TUDI V SLOVENIJI

Podpredsednik kitajske vlade Wang Yang je sklenil uradni obisk v Sloveniji. Wanga je spremljala 150-članska gospodarska delegacija, ki je na slovensko-kitajskem forumu s predstavniki 220 slovenskih podjetij iskala priložnosti za sodelovanje; te vidijo predvsem pri privatizaciji, v logistiki, transportu, avtomobilski industriji, zelenih tehnologijah in turizmu. Člani gospodarske delegacije so v dveh dneh obiskali med drugim Luko Koper in Slovenske železnice (zanimivo jim je vlaganje v drugi tir Divača-Koper in tretji pomol v Kopru).

NOVA DIREKTORICA TV SLOVENIJE

Nova direktorica Televizije Slovenije je postala Ljerka Bizilj. Programski svet Radiotelevizije Slovenija (RTVS) je na seji soglašal z njenim imenovanjem za štiriletni mandat, ki ga je nastopila takoj. Programski svet RTVS tudi tokrat ni soglašal z imenovanjem Andreja Šavka za direktorja radia, zato že napovedujejo nov razpis za direktorja Radia Slovenija.

POVEZAVE NARODNIH PARKOV

Triglavski narodni park (TNP) je skupaj z italijanskim Naravnim parkom Julijsko predgorje postal čezmejna pilotna regija za ekološko povezanost. Imenovanje bo omogočilo sodelovanje na področju varstva narave z drugimi pilotnimi regijami, podporo pri tekočih in načrtovanih projektih ter umestitev projektov v programe subvencij.

PO SVETU

DEMOKRATIČNA TRANZICIJA

V Tuniziji so v nedeljo potekale predsedniške volitve, kot vse kaže, pa bo potreben drugi krog. V njem se bosta pomerila predsednik Marzouki in nekdanji premier Essebsi, razlika med kandidatura pa je zelo majhna. Uradni izidi bodo znani do srede, drugi krog, če prvi ne bo prinesel neposrednega zmagovalca, pa bo konec decembra. Politični analitiki volitve ocenjujejo za uspeh demokracije.

BO DOSEŽEN SPORAZUM?

V Dubaju se nadaljujejo intenzivna pogajanja med Iranom in šesterico velikih sil za doseg končnega sporazuma o iranskem jedrskem programu. Združene države Amerika, Rusija, Kitajska, Velika Britanija, Francija in Nemčija se že od februarja pogajajo z Iranom, da bi dosegli dogovor, ki bi začasni sporazum o iranskem jedrskem programu, sklenjen novembra lani v Ženevi, zamenjal trajni. Ta naj bi pomiril skrbi Zahoda, da Teheran razvija jedrsko orožje pod pretvezo civilnih jedrskih dejavnosti. Islamska republika pa že ves čas zanika tovrstne namige in vztraja, da je njen jedrski program povsem miroljubne narave.

UKRAJINA

Mineva leto dni od začetka krize v Ukrajini. Vlada v Kijevu je 21. novembra lani ustavila priprave na podpis pridružitvenega sporazuma z Evropsko unijo, sledili so množični protesti, nato je vse skupaj preraslo v mednarodni spor in obenem državljansko vojno. Na osrednjem trgu ukrajinske prestolnice, ki je bilo žarišče protestov, se je približno stotim žrtvam protestov poklonilo na desetine ljudi. Sedanji predsednik Petro Porošenko je položil venec žrtvam represije, pri čemer ga je izžvižgalo več deset ljudi, ker odgovorni še niso kaznovani. Kriza v Ukrajini je do zdaj zahtevala že več kot 4100 življenj.

VEČJE ŠTEVILO ŽRTEV

Število žrtev terorističnih napadov se je v letu 2013 v primerjavi z letom prej povečalo za 61 odstotkov, lani pa je bilo po svetu skoraj deset tisoč terorističnih napadov, kar je za 44 odstotkov več kot leto pred tem. Najbolj prizadeta država je Irak, ugotavlja letno poročilo Institute of Economics and Peace. Leta 2013 je v terorističnih napadih umrlo skoraj 18.000 ljudi. Direktor in ustanovitelj inštituta za ekonomijo in mir Avstralec Steve Killelea povečanje žrtev terorizma pripisuje državljanski vojni v Siriji. Sicer pa so 80 odstotkov žrtev terorizma našli v petih državah - Iraku, Afganistanu, Pakistanu, Nigeriji

PISALI SMO PRED 50 LETI

ZIDARJI

Kulturna zgodovina nam jasno kaže, kako je bila arhitektura vseskozi izraz duha časa in spet njegov oplojevalec. Od miru v baziliki, preko resnosti romantike v kipenje gotike, pa v sproščenost renesanse, iz gibčnosti baroka v igranje rokokoja nazaj v resnost klasicizma, pa preprostost moderne, katere smo priče.

To primero smemo vzeti, ko razmišljamo o zidanju naših domov v izseljenstvu, ki so velik kos naše verske in kulturne zgodovine, katero prav v teh letih ne nehamo ustvarjati.

Naši domovi so izraz volje do življenja in želja po skupnem ustvarjanju, čeprav v zelo skromni obliki od začetka do zavidljivih vrhov v nekaterih prizadevanjih.

Komaj so rojaki ušli smrti, okušali veliko pomanjkanje in si za silo uredili osebno življenje, družinske pogoje, že so začeli misliti v posameznih krajih na skupne domove, ki niso izraz le fizičnega življenja, katero prinaša potrebna fizična sredstva, temveč velja do duhovnega napredka, ki je temu pogoj, krona in smisel. ...

SLOVENC V ARGENTINI

XII. socialni dan. Slovenci v Argentini so imeli v nedeljo, 15. novembra, XII socialni dan. Posvečen je bil vprašanju zakona, družine in narodnosti. Pripravil ga je stalni odbor za socialne dneve pod predsedstvom g. Avgusta Hrovata. ...

Bariloche. Šolski tečaj. Dne 7. novembra t. l. je skromna prireditve v Planinskem stanu zaključila prvo leto šolskega tečaja Jakoba Aljaža. Pouk, ki se je začel v marcu, je bil redno vsako soboto popoldne. Obiskovalo ga je sedem otrok. Med njimi sta bila dva izredna učenca, ker njun domači jezik ni slovenski, a sta na očetovo željo prisostvovala šolskim uram, da izpopolnita svoje znanje slovenščine. ...

Osebne novice. Družinska sreča. V družini Roberta Pereza in njegove žene ge. Francke roj. Avguštin se je rodila hčerka. V Slovenski kapeli jo je krstil g. dir. A Orehar na ime Kristina Marija. Botra sta bila g. Aleksander Avguštin in ga. María Encarnación Jiménez de Pérez. Srečni družini naše čestitke.

(Svobodna Slovenija, 19. novembra 1964 - Št. 46)

in Siriji. Za dve tretjini vseh žrtev terorističnih napadov v letu 2013 so bile odgovorne štiri skrajne skupine - Al Kaida, talibani, Boko Haram in IS. Vse štiri uporabljajo verske ideologije, ki temeljijo na skrajni razlagi vahabizma.

VOJAKI OSTANEJO

Afganistanski parlament je 23. novembra potrdil varnostna sporazuma z ZDA in zvezo Nato, ki bosta omogočila, da bodo tuje sile ostale v državi tudi po umiku večine tujih vojakov konec letošnjega leta. V Afganistanu bo ostalo približno 10.000 vojakov, večinoma iz ZDA, ki bodo pomagali uriti pripadnike afganistanskih varnostnih sil. Slovenija je za zdaj izrazila namero, da bi v novi misiji, imenovani Odločna podpora, sodelovala z največ desetimi pripadniki.

O PALESTINI

Nemška kanclerka Angela Merkel je kritična do držav, ki so se odločile priznati Palestino. Med 130 državami sveta, ki so sprejele tako odločitev, je namreč tudi Švedska. Po mnenju Merklove pa enostransko priznanje palestinske države ne prinaša napredka pri rešitvi bližnje-vzhodne krize. Nemčija se sicer zavzema za mirovni dogovor, s katerim bi se Izrael in palestinska država medsebojno priznala.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Franci Znidar** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** in **esloveniau@gmail.com**. **Za Društvo ZS:** Franci Znidar / **Urednik:** Tone Mizerit

Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin in Jože Horn, Metka Mizerit, Martin Sušnik in Marko Čeč. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina in Časnik.si.

RESUMEN DE ESTA EDICION

CON UN CORAZÓN LEAL...

La identidad eslovena - gracias a los innumerables aportes de los eslovenos que llegaron al país y sus familias - vive más de sesenta años en la Argentina. Debemos mirar este hecho con orgullo, valorándolo de forma correcta, lo que nos permite renovar las fuerzas y el entusiasmo. Los cambios, en cualquier ser vivo, son medidas para preservarse, promoviendo mejoras y asegurando la descendencia. Cualquiera que quiera vivir, debe caminar por el sendero de los cambios que conducen al crecimiento y en estos cambios mantener y fortalecer la identidad. En este crecimiento es indispensable la lealtad, virtud que vincula el pasado con el futuro y con ello fortalece el presente cambiante. Los miembros de la comunidad eslovena saben bien que un árbol no puede crecer sin raíces y que éstas deben ser fuertes, incluso para soportar una tala. Esa lealtad genuina debe venir del corazón... Esto es posible sólo si desde allí se comprenden y conocen las razones de la lealtad. Las nuevas generaciones necesitan conocer por sí mismos estas razones, para poder abrazarlas y albergarlas en su corazón, serles fieles y... con un corazón leal, enfrentar la vida. Mostremos gratitud a quienes con el ejemplo allanaron el camino por el cual llegamos a este presente. Seamos valientes y aceptemos el reto de enfrentar el futuro, con lealtad. (Pág. 1)

FALTAN CUADROS

Según distintos observadores el gobierno esloveno del premier Miro Cerar sufre por falta de cuadros experimentados. Su partido, formado dos meses antes de las elecciones, carece de técnicos experimentados. Eso se nota especialmente en el caso del ministro de economía. Tras la renuncia de Jože Petrovič, el propuesto Gojko Koprivec se retiró por motivos de salud y todavía se busca quien pueda ser candidato a cubrir esa importante vacante. (Pág. 1)

CONSAGRACIÓN EPISCOPAL

El pasado domingo 23 de noviembre, fiesta de Cristo Rey, fue ordenado obispo el nuevo pastor de la arquidiócesis de Ljubljana, Mons. Estanislao Zore. Presidió la ceremonia el nuncio apostólico Juliusz Janusz, acompañado por obispos eslovenos y de diócesis vecinas. Al nuevo arzobispo agradeció a Dios, al Papa y a los fieles y les pidió oración y fidelidad al Señor. (Pág. 1)

ANIVERSARIOS ESLOVENOS

El pasado 16 de noviembre se celebró el 59º Día de los Eslovenos, conjuntamente con el 62º aniversario del centro Slovenska vas en Lanús que fue sede de los festejos. La jornada comenzó con la misa en la iglesia María Reina. En el programa se sucedían los acontecimientos: desayuno, izamiento de las banderas, saludo del presidente del Hladnikov dom Vinko Glinšek y la presentación de la obra teatral (*ver aparte*). Luego del almuerzo se desarrolló el programa cultural, mientras los stand de varios centros eslovenos vendían delicias, recuerdos y libros. Nuevamente el presidente del Centro sede se dirigió a los presentes, al igual que Franci Žnidar, presidente de la Asociación Eslovenia Unida y Tomaž Mencin, embajador de Eslovenia. Las palabras centrales estuvieron a cargo del Prof. Martin Sušnik (*ver Con un corazón leal...*) Hubo canciones, bailes y música. Participaron: los grupos vocales Mučacas (dirige Prof. Lučka Kastelic) y Aluminé; el grupo folclórico Maribor (dirige Ani Senovršnik); y el grupo Kilómetro 43. (Pág. 2)

PEDIDO DE MANO

El grupo teatral de Hladnikov dom presentó con motivo del aniversario de su Centro la comedia en un sólo acto de Anton Chejov “El pedido de mano”, dirigida por Dani Grbec. El público pudo adentrarse en la atmósfera de intimidad propuesta por el director para disfrutar de una desopilante comedia. Los tres artistas: Boris Rot, Marko Kocjančič y Kristina Mehle lograron con sus caracterizaciones resultados de alta calidad para deleite de los presentes. ¡Imperdible! Preste atención, cuando la recreen nuevamente en otros Centros. (Pág. 3)

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 820.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 1120.-; beli papir \$ 1270.-; Bariloche; \$ 950.-; obmejne države Argentine, 260.- US dol.; ostale države Amerike, 290.- US dol.; ostale države po svetu, 320.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, 210.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: **info@vilko.com.ar**

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucía Bogataj
 Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
 Tel. 4441-1264/1265

GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji. Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI
Dobovšek - odvetniki
 Somellera 5507 - C1439AAO - Capital Federal - Tel/Fax 54-11-4602-7386
 E-mail: estudio@estudiodobovsek.com.ar

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalles 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com

Dra. Ana C. Farreras de Kocar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y jueves de 16 a 19 hs. Avellaneda 174 1º Piso / (1704) Ramos Mejía, Buenos Aires. Tel.: 4469-2318 Cel: 15-6447-9683 e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

GASTRONOMIJA
Apetit od torka do vključno sobote od 19. ure naprej. Praznovanja, obletnice, srečanja. Cene ugodne, pristna domača hrana in kvalitetna postrežba. Rezervacije: 4658 4158. Avellaneda 450, Ramos Mejía, Buenos Aires.

Planika catering - Ani Rode
 Slovensko in mednarodno pecivo po naročilu - Tel.: 4655-4422 ali 15-4073-3495

VERA WINES - VINOTEKA
 Prodaja domačih in uvoženih vin in penin. Poroke, praznovanja, podjetniška darila. Tel.: 4342-4112; Cel.: 15-3941-0078 - info@verawines.com.ar - Av. de Mayo 769, CABA. Od ponedeljka do petka od 11.30 do 19.30 ure, v sobotah pa od 10-18.ure.

POSREDOVANJA
PATAGONIA Storitve
 María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

SLOVENCİ IN ŠPORT

KOLUMBIJCI ZMAGALI V STOŽICAH

Slovenska nogometna reprezentanca je na svoji zadnji tekmi v letu 2014

v prijateljskem obračunu v Stožicah pred dobrimi 15.000 gledalci izgubila proti Kolumbiji z 0:1.

Prvi polčas je minil v

OBVESTILA

SOBOTA, 29. novembra:

Na Pristavi Rock pod ombujem.

S.K.A. prireja literarni večer v Slovenski hiši ob 19. uri.

NEDELJA, 30. novembra:

Zaključna prireditev v Balantičevi šoli ob 18. uri.

PETEK, 5. decembra:

V Hladnikovem domu prihod sv. Miklavža ob 20. uri.

SOBOTA, 6. decembra:

Zaključna prireditev v Jegličevi šoli – ABC po slovensko ob 9,30 uri.

Zaključna prireditev v Slomškovi šoli ob 18,30 uri.

Zaključna prireditev v Prešernovi šoli ob 19. uri.

Zaključna prireditev v Rožmanovi šoli ob 19,30 uri; igra Obtoženi volk.

NEDELJA, 7. Decembra

Zaključna prireditev v Baragovi šoli ob 9. uri.

V Hladnikovem domu člansko kosilo, s počastitvijo jubilarantov in sprejemom novih članov.

Na Naši domačiji otvoritev poletne sezone ob 13. uri.

PONEDELJEK, 8. decembra:

Prvo sveto obhajilo.

SOBOTA, 13. decembra:

Ponovitev igre Jez na Pristavi.

NEDELJA, 14. decembra:

Zaključna prireditev v Jurčičevi šoli po sv. maši.

NEDELJA, 21. decembra:

Duhovna obnova za žene in može v Slovenski hiši.

SREDA, 24. decembra:

Božična polnočnica v slovenski cerkvi Marije Pomagaj.

terenski prevladi Kolumbijcev, ki so z nekaj podajami Juana Cuadrada z desne strani na noge dvignili kar zavidljivo število svojih navijačev, a pravega dela vratar Jan Oblak ni imel. V dinamični predstavi so svoje trenutke imeli tudi Slovenci.

V 43. minuti pa je na tribunah zadonelo. Na kolumbijski strani zaradi veselja, na slovenski pa zaradi neodobravanja. James Rodriguez je namreč hitro izvedel prosti strel in podal v prazen prostor pred Jana Oblaka, pri žogi je bil najhitreje Adrian Ramos, obšel slovenskega vratarja in ga premagal za 1:0.

Slovenska reprezentanca je letos igrala osem tekem, po štiri kvalifikacijske in prijateljske. Leto je začela z marčevskim porazom v Alžiriji (0:2), prav tako dvakrat izgubila na južnoameriški turneji v Urugvaju in Argentini, štiri kvalifikacijske tekme je končala s porazoma v Estoniji (0:1) in Angliji

(1:3), domačo zmago proti Švici (1:0) in slavjem v Litvi (2:0), zadnji obračun leta proti Kolumbiji pa izgubila z 0:1.

PUŠČAVSKI LISJAK BO SPET PRIŠEL

Prireditelji največje vzdržljivostne preizkušnje na svetu, slovitega relija Dakar, so predstavili traso. Start sedme izvedbe relija s traso v celoti v Južni Ameriki bo 7. januarja že četrtič v Buenos Airesu, kjer bo tudi cilj. Udeležbo na reliju je napovedal tudi slovenski motociklist Miran Stanovnik (foto), ki je tudi

na seznamu prijavljenih.

TENIŠKA LESTVICA

Najboljši slovenski teniški igravec Ptujčan Blaž Rola je izenačil svojo najvišjo uvrstitev na lestvici ATP. Na 80. mestu je bil že 21. julija letos. To je hkrati tretja najvišja uvrstitev slovenskih igralcev na razpredelnici ATP. Višje sta bila le Grega Žemlja, ki je bil leta 2013 43. igravec na svetu, ter Blaž Kavčič na 68. mestu (2012).

PORAVNAJTE NAROČNINO!

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

vas prisrčno vabi na predstavitev knjige

Poezija animal

avtorjev *Agustina Mojice* in *Gregorja Papeža*

in na otvoritev razstav umetniških del *Ane Malovrh* in *Laure Antonio*.
 V soboto, 29. novembra ob 19 uri, v dvorani dr. Tineta Debeljaka v Slovenski hiši.

Hanželičev dom znova vabi na OTROŠKO KOLONIJO!

Program bo pester in aktivnosti ne bo manjkalo: Šli bomo v kraj Cristo, se povzpeli na Mastil, kopali se bomo v reki Quilpo, se sprehodili po vasi Capilla del Monte, se zabavali s »tirolese«, obiskali »estancia« El Rosario, si ogledali jez San Jerónimo. Seveda pa ne bo šlo niti brez nočnih iger, petja, ročnih del in vsakoletne misijonske tombole. In to vse v slovenščini! Če Bog da, bomo letos šli tudi na Uritorco.

Se še nisi vpisal? To lahko narediš pri Alenki Prijatelj, preko e-pošte alenkasch@yahoo.com.ar ali na telefon 4654-6477

Pohiti s prijavo, saj prostih mest že zmanjkuje!

V Gospodovo hišo pojdem vesela.
 Antifona-Psalm 121

V globoki žalosti sporočamo, da je v soboto, 8. novembra 2014, Vsemogočni Bog poklical k sebi našo ženo, mamo, babico, sestro, gospo

ANICO ŽUMER OVČJAK

Zahvaljujemo se č.g. Jožetu Hornu za molitve ob krsti in vsem prijateljem in znancem za spremstvo, molitve in petje na pokopališču.

Žalujoči:

mož **Maks Ovčjak**;

hčerke: **Jadranka** in mož **Carlos**,

Veronika,

Karina in mož **Federico**;

vnukinje in vnuki: **Ana Viktorija** in **Marija Valentina**,

Maksi, **Juan Pablo** in **Avguštin**;

sestra **Darinka**;

brata: **Dane** in žena **Marjanca** z družino

Andrej in žena **Adriana** z družino;

nečaki, nečakinje in ostalo sorodstvo.

Mendoza, Buenos Aires, Slovenija, Kanada, Severna Amerika